

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola VIII. Ad fratres Lugdunenses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Tempora concedat Christus felicia regni
 Huius & aeterni, David amato, tibi:
 Det tibi consilium pacis simul, atque salutis,
 David amor populi, Christus ubique pius:
 Omnipotens cuius defendat dextera semper,
 Victorem faciens teque, tuosque simul.
 Nomen ut aeternum toto laudetur in orbe
 Illius ex vobis pro pietatis ope.
 Aspice cunctorum vitæ spes, forma salutis,
 Qualiter ad vosmet tota recurrat ouans.
 Qui tristis venit, redeat iam letus ad urbem,
 Per pia dona patris, consiliumque sacrum.
 Quod petit inueniens, quidquid sperauit adeptus,
 Hinc Christo laudes hymnidicas referens.
 Qui mundo talem tribuisset tempore nostro,
 Rectorem sacra regimine iustitiae.

EPISTOLA VIII.

Ad fratres Lugdunenses.

RELIGIOSÆ in Christo conuersationis vestræ per
 Laidradum electum Pontificem, laudabilem au-
 diens sollicitudinem, magno me esse gaudio dele-
 ctatum fateor. Quia Christus fons totius bonitatis, tales
 adhuc in his diebus, quando multorum refrigescit caritas,
 sui sancti nominis habet confessores; qui onera secularium
 occupationum abiicientes, leue Christi iugum propriis im-
 ponere ceruicibus gestiunt; & veram, quæ foras timorem
 mittit, caritatem & pectoribus suauiter retinent, & operibus
 veraciter ostendunt. Sed nunc tota hilaritate mentis, cœ-
 pti itineris cursus peragendus est. Quia, qui perseuerauerit
 usque in finem, hic saluus erit. Quia si torpens pigritia clam
 boni operis irreperit, mox malitia palam mali operis suc-
 crescit.

Origo

Matth. 10.
 & 24.

Origo est iniquitatis, amissio bonitatis: & dum suæ voluntatis sequitur homo affectum; mox diuinæ seruitutis perdit effectum. Inde primi angeli ruina fuit, qui in sua gaudens potestate, à Summo se declinavit Bono. Et qui gloriosior fuit à ceteris in conditione, factus est miserior omnibus in perditione. Vnde se superba mens erigit, inde maximè deiicitur. Ideò præcipuè necessaria est Deo seruientibus humilitas, & obedientia. Per humilitatis grad^o, ad culmen peruenitur sublimitatis. Christus suis parentibus legitur esse subditus, vt nos humilitatis suæ exemplo ad bonum informet obedientiæ. Quæ est Monachorum vita, nisi charitas, humilitas, obedientia? Hæ sunt semitæ, quæ ad æternæ arcem ciuitatis euntem deducunt in eis. Catholica fides, quæ per dilectionem operatur, comitatur currentem in istis.

Luc. 22.

Nouas verò fratres charissimi HISPANICI erroris sectas tota vobis cauate intentione: Sanctorum Patrum in fide sequimini uestigia, & vniuersali Ecclesiæ sanctissima vos adiungite vnitæ. Scriptum est, Terminos patrum tuorum ne transgrediaris. Et Symbolo catholicæ fidei noua nomina nolite inferere; & in ecclesiastici Officiis, inauditas priscis temporibus traditiones nolite diligere: per Apostolicæ doctrinæ publicâ stratam, nec per diuerticula cuiuslibet nouitatis, ad dexterâ vel ad sinistram à via regia declinate.

Prouerb. 22.

Sunt etiam versus beati AMBROSII Episcopi de ternarij numeri excellentia nobilissimi, quos ad confirmationem trinitatis huic epistolæ inferere placuit:

Omnia vigent sub maiestate Tonantis:

Tres, Pater, et Verbum, sanctus quoque Spiritus, vnum:

Trinas scrutaris species crucis, vna redemptrix.

Tertia lux Dominum remeantem à morte, recepit.

D 2.

Trina

Trina dies Ionam tenuit sub viscera ceti.
Tres pueri cernunt Dominum flagrantem camino.
Ter Sabaoth Sanctum referens benedictio psallit.
Ter mergendus aqua est, cui gratia plena lauacro.
Tribus ad stabilius constat tribus actio cuncta.
Terno mense suis redeunt sua tempora membris.
Tres sunt etates, flos, & rubor, egra senectus.
Tres medij in causis, iudex, defensor, & actor.
Tres in secla gradus; ortus, transcurso, finis.
Tres spem quæ palpant, requies, lux, gloria vita.

De obseruatione verò sanctissimi sabbathi, quod Dominicæ resurrectionis diem præcedit, vnde interrogastis, dignum nobis videtur, vt omni veneratione habeatur iucundus, & quidquid aliis diebus in quadagesimalibus epulis, seu salutis causa, seu necessitate qualibet cogente, vtendum fiat, in eo die non respuendum esse, nobis videtur dignum: non ad satietatem gulæ, sed ad venerationem sanctitatis. Non itaque DEVS tantum requirit, quid manducemus, quantum consideret, qua facilitate abstinemus ab interdicitis, vel qua modestia vtamur concessis. In omnibus his temporum ratio, & fraterni amoris conuenientia obseruanda est. Ideo Dominum in Euangelio legimus dixisse, dum de Ioannis abstinentia, parabolam angelorum proposuit dicens: Et iustificata est sapientia à filiis suis: id est, filij sapientiæ intelligunt, in omnibus rebus vbique modestiam rationabilem, & concordiam pacificam esse laudabilem. Quæ etiam cuncta, vestra sanctitas, fratres charissimi, in opere melius agnoscitis, quàm nos verbis profertæ valeamus.

Vos verò cœptum salutis æternæ iter, magna deuotione mentis, & corporis peragite, quatenus ad perpetuam cele-

Matth. xi.

cælestis gloriæ coronam peruenire mereamini: meq; in sanctis orationibus vestris obsecro, vt familiariter habeatis. Multum valet deprecatio iusti assidua, iuxta Apostolum Iacobum; quanto magis multorum fratrum. Deus ^{Jacob. 5.} creatorum testis nouit, quantum vos proficere in omni bonitate desidero, & de huius mortalitatis ærumnosa miseria, ad æternitatis gaudia transire concedat. Huius verò epistolæ exemplar fratribus qui in insula LIRINA Deo deseruiunt, vt dirigere faciatis, depono, quia illi meam paruitatem de eiusmodi quæstionibus interpellare curabant.

EPISTOLA IX.

(Nomine Caroli Magni ad Nicephorum
Imp. Constantinopolitanum.)

QUAM in omni humanæ actionis initio Domini sit auxilium inuocandum, maximè in hoc, quod modo inter nos DEO mediante agitur, negotio, Domini & Saluatoris nostri IESU CHRISTI omni modo sunt imploranda suffragia: vt qui nomine illius signati sumus, & in dispensatione passionis eius ab æterno mortis periculo nos redemptos esse confidimus, ea quæ ipso inspirante inchoamus, ad honestum, & vtilem perfectionis terminum perducere mereamur: in cuius nomine, atque honore legatū fraternitatis tuæ, què ad bonæ recordationis filium nostrū PIPINUM regem misistis, ARSATIVM scilicet, gloriosum spatariū ad nos cum verbis, & literis tuæ, benignè atq; honorificè suscepimus. Et quamuis ad nos missus non fuisset, veluti ad nos missum, adhibita diligenti cura, & audiuimus, & cum eo, de his, quæ detulit, quia prudentem animaduertimus, colloquutionem habuimus. Nec immerito,

D 3 ritò,